

Ler Bara Ler

Ibland jag tänker
Att ska det vara så
Ingen penna i hand
Jag tynar bort och blir grå
Obegripligt för jag fingrarna till min mun
Tvetydigt slickar jag dem
Detta måste vara önskans brunn
Inte ett ord jag blir stum
Ingenting fradgar utan det blir skum
Så ska du säga att det var skumt
Jag vet att det låter bara dumt
Men denna text är nog skriven postumt
En läxa lärd är för alltid urdumt i blund
Det klingar om mitt svärd jag svingar runt ditt huvud
Min bringa mitt träd ge mig vingar och sedan stupfull
Ingen är lärd utan ringa är den som obildad är
Porten är vid och vägen är smal dock finns den där
Ingen vill vandra den och göra sig besvär
Ingen blind har fått höra någonsin se och lär
Men det är bara strunt att gå sin egen väg
Förklara för mig att den som är
Är den som är
I väntan på tid
Är den som bär
Bindel för mina ögon är den jag är
En spindel som gör sin spindelväv
Men detta går stick i stäv
Fråga inte mig utan fråga honom där
Det jag vill säga är att jag är kär
Så på frågan vem jag är
Är varken arg eller tvär
Detta jag svär
Jag lever och dör på denna värld
Slutligen ett minne blott
Ont eller gott
Tiden har mig förgått
Men du ska veta att jag ler bara ler lite smått

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Samuel Kantrell med Poeter.se id #192023 innehar upphovsrätten